

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1885-04-03

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 5 6

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10126>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΑΤΙΚΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Β.

ΑΡΙΘ. 56

Συνδρομή υποχρεωτική ετησία προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.
 Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβὰὶ κατ' ἀποκοπήν.
 Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσόσ.
 Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοὶ προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

3, ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1885.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ.

Σὺν τῇ Ἀναστάσει τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἦν ἐφέτος ἐώρτασαν ὁμοῦ περὶ τὰ 400 ἑκατομμύρια χριστιανοί, οἱ ἀπάνταχοῦ τῆς γῆς διεσκορπισμένοι Ἕλληνας ἐώρτασαν σχεδὸν συγχρόνως καὶ τὴν Ἀνάστασιν τῆς Ἑλλάδος. Χριστὸς ἀνέστη τὴν μίαν, Ἑλλάς ἀνέστη τὴν ἄλλην. Καὶ ὄντως! Χριστιανισμὸς καὶ Ἑλληνισμὸς εἰσὶ δύο ἀλληλένδετα καὶ συμβυθηθούμενα ἔξοχα στοιχεῖα. Τὸ Θεῖον καὶ τὸ Ἀνθρώπινον ἠδελφοποιήθησαν, τοῦ μὲν πρώτου παρῆλθοντος ὑπερανθρώπινον δύναντιν τῷ δευτέρῳ, τοῦ δὲ δευτέρου τὴν προσήκουσαν τιμὴν καὶ δόξαν τῷ πρώτῳ. Τοῦτο προειδῶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἔτε κατὰ τὴν ἐπι τῆς γῆς παρουσίαν τοῦ ἀνηγγέλη αὐτῷ ὑπὸ τῶν μαθητῶν τοῦ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς πεντηκοστῆς ὅτι «Ἕλληνες ζητοῦσὶ σε ἰδεῖν» ἀνὴν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» ἀνεφώνησεν.

Ἡ λαμπρὰ, ἡ γαρμόσυνος, ἡ μεγάλη καὶ ἀξιοθαύμαστος αὕτη ἑορτὴ πάσης Ἑλληνικῆς καρδίας, ἡ μόνον τοῖς Ἕλλησι προσμειδιῶσα καὶ ὑπὸ μόνων Ἑλλήνων χαιρετιζομένη, ἡ χαρίεσσα καὶ φωτοβόλος οὕτη ἡμέρα καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς δι' ἐνδὸς βροντοφώνου αἰδοῦ ἐγώ! διέλυσεν ὡς ἰστὸν ἀράχνης τὰς βαρείας καὶ καταστρεπτικὰς ἀλύσεις καὶ κατέθραυσεν ἐν μέσῳ δύο δακτύλων τὸν

δυσφόρητον δουλικὸν ζυγόν, ἐχαιρετίσθη χαρμωδῶς καὶ ἐωρτάσθη πανηγυρικῶς καὶ ἐνταῦθα ἐν Λεμεσοῦ ὅπου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀγ. Νάπας μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν χοροστατοῦντος ἐν στολῇ τοῦ ἀξιότιμου καὶ ἀξιαγαπήτου ὑποπροξένου Κ. Ι. Α. Καλοῦτζη, ἐψάλλη δοξολογία καὶ ἐμνημονεύθησεν ὑπὸ σύμπαντος τοῦ ἱεροῦ Κλήρου τῆς πόλεως προεδρεύοντος τοῦ Ἀρχιερατ. ἐπιτρόπου κ. Θεοφυλάκτου, οἱ ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς γλυκείας πατρίδος ἡμῶν ἀγωνισάμενοι καὶ πεσόντες ἀδελφοὶ ἡμῶν, τὰ ὄνόματα τῶν Θεοστέπων Βασιλέων τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου καὶ Ὀλγας καὶ τοῦ ἐνδόξου διαδόχου αὐτῶν Κωνσταντίνου. Φρενητιώδεις δὲ ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἀνεπέμφθησεν ὑπὸ τοῦ πλήθους, καὶ ἰδίως ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως.

Ρήτορες ἔλειπον, ἀλλ' ἀντὶ παντὸς καταλλήλου τῇ περιστάσει λόγου, ὁ παρ' ἡμῖν ἀξίος ποιητῆς κ. Βασίλειος Μιχαηλίδης ἀπήγγειλε συγκινητικῶς τὸ παρά πῶδας ἀξιόλογον ποιημάτιον τὸ δι' ὀλίγων ὄντως λέξεων τὸ τε παρελθόν, τὸ ἐνεστὸς καὶ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος εἰκονίζον, διακοπτόμενος εἰς πᾶσαν σχεδὸν στρεφὴν ὑπὸ ἡχηρῶν εὐγε καὶ παρατεταμένων ζητωκραυγῶν. Συγχίρομεν δημοσίᾳ τῷ ἀξιολόγῳ τούτῳ νέφ, ὅσοσον προσμειδιᾷ ἡ ἀγαπητὴ αὐτῷ μούσα, διὰ τε τὰ ἀκριβῆ αἰσθημὰ ἃ ὑφ' ἧν ἐμφορεῖται, καὶ διότι τοσοῦ-

τον πιστῶς ἐξωγράφησε τοὺς πόθους τῆς πατρίδος τοῦ ἡς ἀξίον τέκνον τυγχάνει.

Ἡ 28 ΜΑΡΤΙΟΥ.

Αὕτη ἡ μέρα σήμερον
 ποῦ ἐγέννησε τὸν Ἄρη
 καὶ κάθε χρόνον ὡς Θεὸς
 μάς χαιρετᾷ με χάριν,
 ποῦ τὴν εὐλόγησ' ὁ Θεὸς
 με τὸ δεξιὸν τοῦ χέρι
 κ' ἔκτοτε λάμπει ἀνάμεσα
 ἰς ταῖς ἄλλαις ὡς ἀστὴρ,
 εἰν' ἡ χρυσὴ ἀνατολὴ
 ποῦ γέννησε τὸν Ἥλιο
 ποῦ εὔγαλ' ἀπὸ τὴν σκλαβιά
 ἐλευθερο Βασιλεῖο
 εἰν' ἡ ἡμέρα ἡ λαμπρὰ
 τῆς παλιγγενεσίας,
 ἡμέρα ἀλησμόνητη,
 ποῦ τῆς ἐλευθερίας
 "σὴκω" τῆς εἶπε ὁ Θεός,
 καὶ μ' ἕνα πῆδημά της
 ὡς λέων ἔκοψε με μίξ
 τὰ σιδηρὰ δεσμὰ της,
 κ' ἐσὴκωσ' ἀρειμάνιος
 τὸ κοπτερὸν σπαθὶ της
 κ' ἐκτύπησε τὸν δράκοντα
 κ' ἐβρόντησεν ἡ γῆ της
 κ' ἐτείσθη ἡ ἀνατολὴ
 κ' ἀντήχησεν ἡ Δύσις
 κ' ἐχειροκρότησεν ἡ γῆ
 κ' ἐοκίρτησεν ἡ φύσις.

Εἰς τῶνα χέρι τὸν Σταυρὸν
 κ' εἰς τ' ἄλλο τὸ σπαθὶ της,
 ἐκεῖ ποῦ εἶχαν μὴ φορὰ
 τὸν θρόνον οἱ θεοὶ της.
 ποῦ ἡ θεὰ ἡ Ἀθηνᾶ
 ἐκεῖ ἐφωτοβόλει

καί με τὸ φῶς τῆς σήμερον
λάμπ' ἢ Εὐρώπη ὅλη,
ἐκεῖ οὐρανοχρώματο
στολίδι στολισμένη
ἐκάθισε βασιλίτσα
δαφνοστεφανωμένη.
Ἐκεῖ σκεπάζ' ὀλίγη γῆν
μέ τὰ μικρὰ φτερά της,
τὴν ἱερὰν καὶ μητρικὴν
ἀνοίγει ἀγκαλιὰ της
καὶ βλέπει τὴν ἀνατολὴν
μέ 'μάτια δακρυσμένα,
θαρρεῖ πῶς λέγει μέσα της
"πικιδιά μου σκλαβωμένα,
ἄχ πότε, πότε θὰ σὰς δῶ
καὶ σὰς σ' τὴν ἀγκαλιὰ μου;
πότε νὰ σβύσῃ ὁ πόνος μου
καὶ νὰ χαρῆ ἡ καρδιά μου;"
Βλέπουν πολλοὶ τὰ μέσα της
τὰ χολοποτισμένα,
ἀλλὰ μὴ φιλικὴ ματιὰ
δὲν βλέπει ἀπὸ κανένα.
Βλέπει τὸν κόσμον καὶ πικρὸν
παράπονον τὴν πνίγει,
διότι Βύρωνες γι' αὐτὴν
ἐπλάσθησαν ὀλίγοι!
Ἄχ! ἔπρεπεν ἡ ἀτυχὴς
νὰ μὴ πλασθῆ ἀνδρεία,
νὰ μὴ πληγώσῃ πρῶτ' αὐτὴ
τὴν τρομερὴ Τουρκία,
νὰ ἔχη εἰς τὰς χεῖράς της
ἀκόμη τὰς ἀλύσεις
διὰ νὰ τρέμουν τὴν Τουρκία
κ' ἡ Ἄρκτος καὶ ἡ Δύσις,
γιὰ νὰ φοβοῦνται τὸ θαρὺ
σπαθὶ τοῦ Μουσουλμάνου
κ' ἐμπρὸς 'ς τὸν φοβερὸν περτὲ
τοῦ τρομεροῦ Σουλτάνου
νὰ γονατίζουν ἐντρομο:
μέ θαμβωμένο 'μάτι,
νὰ προκυνοῦν τοῦ θρόνου του
τὸ πρῶτο σναλοπάτι!
Τέτοια καὶ πάλιν νὰ 'βλεπα
τὴν Ἄρκτον καὶ τὴν Δύσι,
ὡς εὐρίσκετο κανεὶς
γιὰ νὰ τὴν ἀγαπήσῃ!
Γι' αὐτὸ εἶναι περίλυπη
καὶ παραπονισμένη
ναὶ δὲν τὴν ἀγαπᾷ κανεὶς
ἀλλὰ, καὶ μισημένη,
κάθεται ὑπερήφανα
'ς τὸν ὑψηλὸν τῆς θρόνον
κ' ἐλπίδα ἔχει τὸν Θεὸν
καὶ τὸ σπαθὶ τῆς μόνου!

Βασίλειος Μιχαηλίδης.

Οἱ παρ' ἡμῖν Ἀγγλοὶ καὶ μάλιστα
συνδρομηταὶ τῆς Ἀγγλικῆς Λέσχης ἔ-
δειξαν γνήσια δείγματα τῆς εὐγενείας

καὶ ἀνατροφῆς των.

Εἶπε γνωστὸν ὅτι καὶ ἐν Λεμησοῦ
ἐπικρατεῖ εἰσέτι τὸ ἔθιμον τοῦ νὰ περι-
φέρηται τὸ ἐπιτάφιον τὴν νύκτα τῆς Με-
γάλῃς Παρασκευῆς πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ
τὰς δύο κυριωτέρας τῆς πόλεως ὁδοῦς.
Ἐν μικρᾷ ἀποστάσει ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας
εἶπε ἡ Ἀγγλικὴ Λέσχη· ἀφοῦ λοιπὸν ἔ-
γεινεν ὁ νεκρῶσιμος οὗτος περιπάτος καὶ
ὑπέστρεψε τὸ ἐπιτάφιον καὶ τὸ πρᾶκο-
λουθοῦν ἄπειρον πλῆθος, Ἀγγλοὶ τιεὲς
ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τῆς ἀγγλ. Λέσχης ἑ-
στάμενοι, ἐμιμήθησαν εἰς μὲν τὸν πετει-
νὸν, ἄλλος δὲ το ἄρνι καὶ ἔκλαιον οἱ
δυστυχεῖς οὕτως ὡς νὰ διεμαρτύρωντο
ὅτι παρ' ἀξίαν ἐτέθη ἡ ψυχὴ των εἰς
σώματα ἀνθρώπινα καὶ ὅτι τοιοῦτοι δηλ.
πετεινοὶ καὶ τράγοι ἐπλάσθησαν καὶ κα-
τὰ λάθος τοῖς ἐδόθη σχῆμα ἀνθρώπινον.
Τὸ πλῆθος ἀκούσαν τὰς φωνὰς αὐτὰς
ἐξεργομένας ὡς ἀπὸ μάνδρας, ἐκράτησε
τὴν ὑπερεκχειλίσασαν ἀγανάκτησίν του,
εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἀφοῦ
ἐτελείωσεν ἡ ἀκολουθία καὶ ἐξῆλθεν,
ἐστάθη ἔξωθεν τῆς Λέσχης ἐπ' ἀρκετὴν
ῶραν συρίζον, γιουχαῖζον καὶ ὑβρίζον
τοὺς Ἀγγλοὺς, ἔθραυσε τὰς ὑέλους τῶν
παραθύρων καὶ μόλις κατ' ὄρθωσεν οἱ
προὔχοντες καὶ ἰσχυροὶ τῆς πόλεώς μας
νὰ ἐμποδίσωσι τὸν μανιώδη καταστάντα
λαδὸν—τοῦ ὀποίου ἡ θρησκεία οὕτω βαρ-
βάρως περιεφρονήθη—ἀπὸ τὸ νὰ εἰσέλ-
θῃ ἀκάθεκτος ὡς Τίγρις ἐντὸς τῆς Λέ-
σχης, νὰ διδάξῃ τὰς ἀχρείας ἐκείνας
ψυχὰς πῶς περιφρονοῦνται αἱ θρησκείαι
καὶ τὰ θρησκευτικὰ ἔθιμα. Δὲν ἠδυνή-
θη ὁ λαὸς νὰ μάθῃ τίνες οἱ γαϊδάραι ἐ-
κεῖνοι, καὶ εἶνε εὐτύχημα τοῦτο, διότι
αἱ συνέπειαι θὰ ἦσαν τρομεραὶ· θὰ τοὺς
ἐκαμαν νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν φυσικὴν
λαλιάν των, δηλ. νὰ ὀργανίζωσι. Μό-
λις κατορθώθη τέλος πάντων νὰ διαλυ-
θῇ τὸ πλῆθος. Τὴν ἐπιούσαν ἐστάλη τὸ
ἔξῃς τηλεγράφημα πρὸς τε τὰ «Ἡμε-
ρήσια Νέα» τὴν Α. Ε. τὸν Ἀρμοστήν,
τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τὴν
Α. Π. τὸν ἄγ. Κιτίου.

«Ψεῖς ἐκ τῆς ἐναυθα Ἀγγλ. Λέσχης κα
"τὰ τὴν λιτανεῖαν Ἐπιταφίου Ἀγγλοὶ ἐξῆ
"βριταν ὅ,τι ἱερώτερον κεκτήμεθα, τὴν
"θρησκείαν, μιμούμενοι κραυγὰς, ἀλέκτο
"ρος, προβάτων κ.λ. καθ' ἣν στιγμὴν λι
"τανεῖα διήρχετο ὑπὸ τὴν Λέσχην. Ἀπὸς
"σφοδρὰ ἠγανακτισμένοι· μόλις ἀνεχαι
"τίστη ἀρκεσθεῖς ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς ζωη
"ρὰς διαδηλώσεις".

Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος καὶ
Ἐπιτροπὴ Ἐκκλησιῶν.

Ἄρκετὰ φοβούμεθα ἔτι εἰάν δὲν δοθῇ
ἡ ἀπαιτούμενη ἰκανοποίησις ὁ λαὸς θὰ
περιμένη κατάλληλον στιγμὴν νὰ ἐκδι-
κηθῇ.

Συγγαίρομεν τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρ-
νησιν διὰ τὰς ἀόκνους προσπάθειας
ἅπερ καταβάλλει τὸ ἔθνος της καὶ αἱ ὑ-
πάλληλοί της, εἰς τὸ νὰ ἄρῃσι τὸ με-
ταξὺ λαοῦ καὶ Κυβερνήσεως χάσμα καὶ
νὰ ἐξαλείψωσι τὸ τούτου πρὸς ἐκείνην
μισος. Διὰ τοιούτων ὑπαλλήλων πι-
στεύομεν βελήμων νὰ καταστῇ—οἷον
"κρίσιμα".

Ἡ «Herald» περὶ τοῦ ἐπεισοδίου
τούτου ἔγραψε καλῶς, μὴ ἀρνούμενη ἔσα
ἔγειναν· ἀλλ' ὁ «παρατηρητὴς» ἐν τῷ
αὐτῷ φύλλῳ προσεπάθησε νὰ πείσῃ τοὺς
πάντας ὅτι εἶχεν ἀ ν α μ μ ε ν α τ ἄ
κ α ν ὀ λ ῖ α κ ' ἔ β λ ε π ε δι -
π λ ᾶ τ ἄ φ ῶ τ α . Ἐβλεπε—λέ-
γει—σημαίας διαφόρων ἐθνῶν, ἤκουε—
λέγει—«ζήτησθε τὴν Ἰταλία, κάτω τὴν Ἀγ-
γλία,» ἐκρούοντο—λέγει—αἱ ἀγγλικαὶ
θύρραι τὴν ἐσπέραν ἐκείνην, καὶ ὕστερ'
ἀπ' ὄλα αὐτὰ . . . ἐξύπνησε—λέγει.
Δυστυχῆ «παρατηρητὰ!» ἀμφιβάλλο-
μεν ὅτι δὲν εἶδες εἰς τὸν ὕπνον σου ἐκεῖ-
νον ἐξωγραφισμένον μὲ πύρινα γράμμα-
τα καὶ ἐν φιλανθρωπικὸν Κατάστημα . . .
τῆς Κερκύρας· καὶ ὁμως πονηρὲ μᾶς τὸ
ἔκρυψες τοῦτο. Σοὶ εὐχόμεθα νὰ μὴ ἴ-
δῃς τὸ πρωτότυπον, ἀν καὶ ἡ εὐχὴ μας
πᾶ 'ς τὰ εὐκαιρα καθὼς βλέπω.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ .

Ἡ Ρωσσία μὲ τὴν Ἀγγλίαν φαίνεται
ὅτι θὰ ἀρχίσουν τὸν χορὸν, διότι οἱ Ρῶσ-
σοι συνεπλάκησαν μὲ τοὺς Ἀφγανούς
καὶ ἐφόνευσαν 500 ἐξ αὐτῶν· ἀλλὰ βέ-
βαια οἱ Ρῶσσοι θὰ ποῦν ἔτι πταίουν οἱ
Ἀφγανοὶ, καὶ δὲν θὰ προχωρήσῃ κα-
τὰ τὸ παρόν, ἀλλὰ βέβαια εἶνε καὶ
ἐντροπὴ νὰ στραφῇ πίσω. Εἰς αὐτὸ δὲ
καὶ οἱ Ἀγγλοὶ ὡμολόγησαν ὅτι ἔχει δίκαιον.
Μετά τινα καιρὸν οἱ Κοζάκοι θὰ
κάμουν πάλιν ἓνα τράττον καὶ ἀφοῦ
ἀκούσουν τὸ στόπ θὰ σταματήσουν ἀλλὰ
θὰ ἦνε πάλιν ἐντροπὴ νὰ στραφῶσι πίσω
καὶ μετὰ τινα καιρὸν ἄλλο τράττον
καὶ οὕτω καθέξῃς, ἕως οὗ εὐχριστη-
θοῦν οἱ Ἀγγλοὶ νὰ ἔχωσι γείτονας Κο-
ζάκους παρὰ Ἀφγανούς, νὰ καλημερί-
ζωνται κάθε πρωτὶ καὶ νὰ καλονυκτίζων-
ται κάθε βράδυ.

ΦΥΓΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

— Από τὸ ἄλλο μέρος αἱ στρατιαὶ τοῦ Μάγδῃ ἔκαμαν, τοὺς ἄγγλους καὶ ἐλησμόνησαν τὰ στρατηγικὰ σχέδια. Τοὺς ἀφίνου καὶ σχηματίζουν τετράγωνα τὰ ὄχρουν μετ' ὅσον κόπον μέσα ἐκεῖνον τὸν τρομερὸν καύσωνα, καὶ ἔπειτα ἀπὸ 500 θήματα μακρὰν ξεφυσῶν πὸ μέσ' εἰς τὴν γῆν οἱ ἄραβες ἴσαν μελισσι, ὄρμου, κάμνου τὰ τετράγωνα τῶν ἄγγλων γέρημα καὶ κλεισμένα καὶ καθοῦνται μέσα καὶ περιμένουν τοὺς ἄγγλους νὰ κατασκευάσουν ἄλλο τετράγωνον παρὰ πίσω νὰ τοὺς κάμουν τὸ ἴδιον. Λίγω λίγω φοβοῦμαι θὰ τοὺς καταβιάσουν εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν.

— Μέσα εἰς τὸ Κορδοφὰν ἐφάνη ἄλλος ἄγιος ὁ ὁποῖος κατέλαβε τὸ Ἐλ-Οβεδ, ὁ δὲ Μάγδῃς ἤχισε νὰ τὸν φοβῆται ἐκεῖνον. Ἡ Ἰφρικὴ ἐλυμώθη πλέον καὶ μᾶς ξεφυσᾷ ὡς μανιτάρια ἄγιους. — Ὁ Ὄσμάν Δύνας ἔστειλεν ἐπιστολὴν εἰς τὸν στρατηγὸν Γράχαμ καὶ τοῦ λέγει νὰ βάλῃ εἰς τὸν νοῦν του τὰς μεγάλας νίκας τοῦ Μάγδῃ καὶ νὰ προσέξῃ νὰ μὴ βγῇ ἀπὸ τὸ Σουακίμ, διότι θὰ κατασφραγῶσιν ὅλοι ἐκτὸς ἂν ἀσπασθῶσι τὸν Ἰσλαμισμὸν. Ὁ Γράχαμ ἀπήντησε καὶ τοῦ λέγει νὰ βάλῃ εἰς τὸν νοῦν του τὰς μεγάλων νίκων τῶν ἄγγλων καὶ νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν στιγμὴν ἂν θέλῃ νὰ φύγῃ τὸν θάνατον ἀπὸ αὐτὰ δύνασθε νὰ ἐννοήσητε κάλλιστα ποιοὶ ἐνίκησαν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη.

— Ἄλλο πάλιν γὰρ εἰς τὴν Ἀραβίαν. Ὁ διοικητὴς Χεδζάζ καὶ Ἰεμένης ζητεῖ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινουπόλιν νὰ καθουχάσῃ τοὺς ἄραβας, διότι οὗτοι ἤρεθίσθησαν μετὰ μίαν προκήρυξιν τοῦ Μάγδῃ ὅτι νὰ ἦνε ἔτοιμοι καὶ μετ' ὀλίγον καιρὸν πρέπει νὰ σηκωθῶσι νὰ διώξωσι τοὺς Τούρκους διὰ νὰ σχηματίσωσιν ἀνεξάρτητον ἀραβικὸν βασίλειον.

— Εἶδετε βέβαια ὅτι ὅλοι αἱ ἐφημερίδες ἔγραψαν ὅτι τὸν Ζιβερ πασάν τῆς Αἰγύπτου καὶ τοὺς υἱοὺς του τοὺς στέλλει ἡ Ἀγγλία ἐξορίστους εἰς Κύπρον, διότι εἶχον σχέσεις μετὰ τὸν Μάγδῃν. Εἶδετε δὲ ὅτι δὲν ἦλθον ἐδῶ καὶ θὰ ἐκατηγορήσατε βέβαια τὰς ἐφημερίδας ὅλας ὅτι γράφου ψεύματα. Ὅχι! τοῦτο οὐδὲ νὰ τὸ σκεφθῆτε κἀν· ἀλλὰ ξεύρετε τί συνέβη; Τὸ βαπέρι ποῦ τοὺς εἶχε μέσῃ ἔχασε τὸν δρόμον—ξεύρετε ὅτι δὲν ἔχει δρομοδείκτης μέσ' εἰς τὴν θάλασσαν—καὶ τοὺς ἐπῆρε εἰς τὸ Γιβραλτάρ.

Ἡ «Σάλπιγξ» ὡς ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐργασιῶν μας δὲν ἐξεδόθη τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, δι' ἃ ἐξαιτούμεθα τὴν συγγνώμην τῶν κ. κ. συνδρομητῶν μας.

Τὴν Μ. Πέμπτην ἐσπέρας, κακοῦργός τις ἔκοψε τὴν κεφαλὴν ὠραίου βοῦς ὅστις ἔβασκεν ἔξωθεν τῆς Λεμησοῦ. Τοιούτου εἶδους κακοουργήματα ἤρξαντο ἀπὸ τινος ἐν Κύπρῳ χάριν μόνον ἐκδικήσεως. Ὁ κύριος τοῦ βοῦς Γεώργιος Ἀντωνιάδης ἀναφερθεὶς ἀμέσως, ἠρωτήθη τὸ ὠραῖον ἐκεῖνο «ἔχεις μάρτυρας;» ἔχει ὁμως ἀρκετοὺς λόγους νὰ γνωρίζῃ τὸν κακοῦργον, καὶ ἐὰν τὸ Δικαστηριον φανῇ δροκτῆριον καὶ κάμῃ ὡς πρέπει ἐρεῦνα; θὰ τὸν ἀνακαλύψῃ. Ἐν τούτοις ὁ Γεώργιος Ἀντωνιάδης μᾶς παρεκάλεσε νὰ εἰδοποιηθῶμεν ὅτι διδὲ δύο λίρας ἀμοιβὴν εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶδῃ τινα εἰς τὸ μέρος ὅπου ἔβασκεν οἱ βοῦς του μεταξύ τῆς 11 καὶ 12 ὥρας μ. μ. τῆς Μ. Πέμπτης.

Εἰς κφετζῆς χωρὶς νὰ γράψῃ οὐδὲ τὸ ὄνομα του οὐδὲ τὸ χωρίον του μᾶς γράφει νὰ σαλπύσωμεν ὅτι εἰς διδάσκαλος δὲν πίνει τὸν καφέν του, ἐὰν δὲν ἦναι καμωμένος μετὰ ρακίαν, καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴ φαίνεται ὅτι πίνει ρακίαν, ἀλλ' ὅτι ὁ καφὲς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ κατασκευάζεται δὲν τὸν συμφέρει. Παρακαλοῦμεν τὸν κφετζῆν αὐτὸν νὰ μᾶς γράψῃ τὸ ὄνομα του καὶ ἔπειτα νὰ σατυρίσωμεν τὸν διδάσκαλον.

Ἄξιον ἀληθῶς παντὸς ἐπαίνου εἶνε οἱ ἀξιότιμοι ἐπίτροποι τῆς ἐν Λευκωσίᾳ Ἐκκλ. Φανερωμένης ὡς καὶ οἱ τῆς ἐνορίας ἐκείνης κάτοικοι διὰ τὴν πρωτοβουλίαν ἣν ἔλαβον νὰ παύσωσι τοὺς δίσκους. Ὁ θύραβος καὶ ἡ σύγχυσις ἢ προξενουμένη ἐκ τῶν δίσκων, προστιθεμένη τῇ θαρβάρῳ συνηθείᾳ τοῦ ὄμιλιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰς τὴν ἐκ κακῆς συνηθείας κυβαλοῦμεν καὶ τὰ παιδιὰ, τῶν ὁποίων αἱ φωναὶ, τὰ κλαύματα, αἱ ταραχαὶ, μεταποιοῦν τὴν Ἐκκλησίαν εἰς λουτρῶνα, εἶνε τι ἀπαίσιον. Αἰωνίως ἢ βαρβαρότης καὶ ἡ ἀτυχία πρέπει νὰ ἦνε ὁ ἀχώριστός μας σύντροφος! Περί τούτου ὁμως ἄλλοτε. Ἐν τούτοις χρυσοῦν παράδειγμα ἔδωκαν οἱ κ. Φανερωμένοι, ἀλλ' ἐπειδὴ ὡς ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν ζημιούται κάπως ἡ Ἐκκλησία, εὐχῆς ἔργον ἵνα, ὡς καὶ ἄλλοτε περὶ τούτου ἐγράψαμεν, ὀρισθῇ ἓν ποσὸν ὡς ἔτησίαν τινδρομὴ τὴν ὁποίαν οὐδεὶς πιστεύομεν θὰ ἀρνηθῇ νὰ διδῇ ἐφάπαξ, ἀντὶ τῆς καθημερινῆς γροσάρας ἢ δύο γροσίων ἃ ἔπρεπε νὰ φροντίσῃ νὰ ἔχῃ εἰς τὸ θυλάκιον καὶ οὕτω νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Εὐχόμεθα τὸ κα

λὸν τοῦτο παράδειγμα νὰ μιμηθῶσι καὶ ἄλλαι Ἐκκλησίαι.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῆ 13 25 Μαρτίου 85.

Φίλε Σαλπυγκτά!

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐκδόσεως τῆς Κυβερνήσεως διαταγῆς, δι' ἣν ἐγνωστοποιεῖ τοῖς βοσκοῖς, ὅτι βαρεῖα χρηματικὴ ποινὴ θὰ ἐπιβάλληται εἰς ὄντινα ἤθελε φωραθῇ βόσκων πρόβατα ἐντὸς τῶν ὁριθετηθέντων δασῶν, ἤρξαντο νῦν οὗτοι βόσκοντες τὰ ἑαυτῶν πρόβατα ἐν καλλιεργημένοις ἀγροῖς. Τί ἄλλο τοῦτο ὑπεμφάνει εἰμὴ περιφρόνησιν πρὸς τοὺς πτωχοὺς γεωργοὺς; Ἐπειδὴ λοιπὸν γνωρίζω, ὅτι ὁ ἐγγῶριος τύπος ἐνδιαφέρεται πολὺ εἰς πράγματα ἀφορῶντα τὴν γεωργίαν, προθύμως σᾶς παρέχω παρακατιῶν πᾶσαν λεπτομέρειαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Οἱ ἐνταῦθα βοσκοὶ ἀκούσαντες, ὅτι ἡ Κυβέρνησις διὰ νεωτέρας διαταγῆς προσεκάλει ἅπαντας τοὺς τρέφοντας ποιμνία, ὅπως ἐνοικιάσωσι παρ' αὐτῆς κατάλληλα πρὸς βόσκησιν μέρη, μετέβησαν εἰς Λάρια κα. Ἀμα δὲ παρουσιασθέντες εἰς τοὺς ἀρχαίους, ἠρωτήθησαν ἂν ἐπεθύμουσαν νὰ ἐνοικιάσωσι τοιαῦτα (μέρη). Ὅχι ἀπεκρίθησαν ἡμεῖς τζ' οἱ χωρικοὶ μας κάμνομεν καλὰ πέρνομεν τὰ κτηνὰ μας μὲν τὰ κτήματά τους τζαὶ δὲν μᾶς μαλλώνουν. Ἴδου πόσον μᾶς περιφρονοῦσιν οἱ καταστροφεῖς οὗτοι τῆς ἡμετέρας κτημοσύνης. Ἀλλὰ θὰ μοι εἴπητε, ὅτι ἔχομεν Κυβέρνησιν, ἣτις διδὲ εἰς ἕκαστον τὸ δίκαιόν του· τοῦτο εἶνε ἄληθές; καὶ οὐδεὶς ἔχει τὴν πρόθεσιν, ὡς ἐνόησα, νὰ χρισθῇ εἰς αὐτοὺς ἔστω καὶ διὰ τὴν ἐλαχίστην ζημίαν, διότι πολλοὶ τοιοῦτοι καθ' ἑκάστην ἐνάγονται καὶ δικαίως τιμωροῦνται. Καὶ ὁμως εἶνε πολὺ παραδόξον, ὅτι οὔτε αἱ ἀποζημιώσεις ἄς τόσον συχνὰ ἀποτίνουσιν, οὔτε τὰ θαρέα εἰς αὐτοὺς ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα τοὺς σωφρονίζουν. Τοῦτο δὲ μὲ κάμνει νὰ συμπεράνω τὰ ἐξῆς δύο πράγματα, ὅτι ἢ τόσον πολὺ κέρδος περιγίνεται αὐτοῖς ἐκ τῶν προβάτων των, ὥστε νὰ θεωρῶσι μηδὲν τὰς τοσαύτας ἀποζημιώσεις καὶ τὰ πρόστιμα, ἢ συνώμοσαν νὰ μᾶς καταστρέψωσι, πηγαίνοντες ἅμα καὶ οὗτοι εἰς κόρακας.

Ἐσχάτως συνέβη καὶ τὸ ἐξῆς δυσάρεστον: εἰς τῶν βοσκῶν, τυνεπεῖα ἀγωγῆς κατ' αὐτὸ τοῦ κινήσεως ὑπὸ τινος ἐνταῦθα διὰ ζημίαν, ἔξυσε πρὸς ἐκδίκησιν ἑπτὰ χαρουπόδενδρα τοῦ δυστυχοῦς τούτου γεωργοῦ, ὅστις, ὡς ἕκαστος βλέπει, ἐζημιώθη διττῶς, δηλ. καὶ ὑπὸ τοῦ ποιμνίου καὶ ὑπὸ τοῦ ποιμένου. Βεβαίως ὁ ζημιωθεὶς, ἵνα λάβῃ ἰκανοποίησιν, πρέπει νὰ προσαγάγῃ μάρτυρας εἰς τὸ δικαστήριον· ἀλλ' εἶνε πασίδηλον ὅτι ὁ εἰρημένος βοσκὸς

δὲν θὰ ἦτο τόσο ἀνόητος, ὥστε νὰ ζημιώσῃ τὸν γεωργὸν ζῶν τὰ χαρουπόδενδρά του ἐπὶ παρουσίᾳ ἄλλων δυναμένων νὰ μαρτυρήσωσιν ὥστε ἰδοῦ πῶς πλεῖστα ἀξιοποινα ἐγκλήματα μένουσιν ἀτιμώρητα. Εἶθε ὁ Ὑψιστος νὰ ἐξαλείψῃ πᾶν ἔχνος βοσκοῦ ἐκ τῆς ἐπαρχίας μας, διότι εἶναι τῶ ὄντι φύσεως διεστραμμένης.

Αὐτὸθεν 26 Μαρτίου 87.

Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά καθ' ἣν οἱ κάτοικοι Λευκωρίας διεστράνωσαν τὸν Πατριωτισμὸν αὐτῶν καὶ τὰ Ἑλληνικὰ αἰσθηματῶν. Τὴν ἔθνικὴν ἑορτὴν τῆς 27ης Μαρτίου ἐώρτασαν πομποδέστερον ὡς ἐκ τῆς συμπεσοῦσης ἑορτῆς τοῦ Πάγκα καθ' ἣν ἦσαν συνηγμένοι πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως. Ἀλλὰ τὴν λαμπρότητα τῆς ἑορτῆς παρ' ὅλγον ν' ἀμαυρώσῃ δυσχέρστον συμβάν. Ὁ κ. Πορφυροπούλος ἀπήτησεν ἕνα ἡ δοξολογία ψαλῆ ἐν ὑπαίθρῳ [ἐπὶ τὸ μεγαλοπραπέστερον [ἴσως] καὶ οὐχὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μετὰ μεσημβριᾶν μάλιστα. Ὑπεθέσαμεν λοιπὸν ὅτι πιθανὸν νὰ μὴ εἶχεν ἑτοιμασθεῖς ἔπρεπε κατὰ τὴν ἑορτὴν νὰ μᾶς εἶπη κατὰλληλα, πλὴν ἀντὶ τοῦτου, ἐπρομηθεύθη ἡ ἀρκοῦσα πυρίτης ὅπως διὰ πυροβολισμῶν καταστῆ λαμπρότερα ἡ ἑορτή. Ἀλλ' ἐν τῇ διὰ πυροβολισμῶν ταύτῃ μάχῃ (ποίου τὸ πυροβόλον νὰ βροντήσῃ περισσότερο) ἡ θραύσῃ ἐν τοιοῦτον, ἐπλήρωσε δὲ καὶ καθημάτωσε τὸν δωδεκαετῆ πίδα ἐνὸς Χριστοφῆ. Εὐτυχῶς ὅτι τὸ κακὸν δὲν εἶνε μέγα καὶ ἐλπίζομεν νὰ παρέλθῃ. Ἐπιτρέφατώ μοι ὁμῶς νὰ κάμω τὴν παρατήρησιν ὅτι εἶνε προτοφικὸς τοῦτο τὸ νὰ ψάλλεται Δοξολογία ἐν ὑπαίθρῳ καὶ νὰ μνημονεύωνται οἱ ἀθάνατοι. Ἡρώες τοῦ 21 ἐν ὑπαίθρῳ.

Αὐτὸθεν . 29 Μαρτίου 85

Παρακαλεῖται ὁ φιλόμουσος κ. Γαβριήλ Γεωργιάδης καὶ ὁ φιλόπατρις κ. Γεώργιος Τυγκηρίδης νὰ δώσωσι λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν εἰς τὰ τοῦ Σχολείου καὶ Ἀναγνωστηρίου. Εἰς συνδρομητῆς.

Λάρνακι 5 Ἀπριλίου 85.

Φίλε Σαλπικτά!

Στρουθία καὶ Ἀκρίς.

Ἐκαμαν συμμαχίαν καὶ ἐπιμαχίαν κατὰ τῶν ἐτοιμοθέρων πᾶρτων ὅπως αὐτὰ ἐξαφανίσωσιν ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, καὶ κατὰ μὲν τῆς ἀκρίδος ἐτάχθησαν οἱ στραῦτοι τοῦ μεγαλοδυνάμου Ἀγ. Γεωργίου καὶ τὴν καταπολεμοῦν μετὰ διαφόρους πολιορκίας· κατὰ δὲ τῶν στρουθίων ἐτάχθη ὑπερασπιστῆς τὸ Νομοθετικὸν αὐτὸ, ὅπως αὐτὰ ὑπερυπερ-

πολλαπλασιασθῶσι καὶ πετῶσι κατὰ ἐκατομμύρια ἀπὸ ἀγροῦ εἰς ἀγρὸν καὶ ἐπιφέρουσι μεγαλειτέρην ζημίαν τὴν τῆς ἀκρίδος. Τὸ αἷτιον ποῖον; Ἐπειδὴ ὁ Ὀρτονακὺς παγορεύει ἄδειαν κυνηγίου 10 σελινίων καὶ ἐπειδὴ ὁ πληθὸν 10 σελινία κυνηγὸς θεωρεῖ ἐπιζήμιον τὸ κυνήγιον τῶν στρουθίων, διὰ τοῦτο ἐπολλαπλασιάσθησαν τὰ ἐν λόγῳ στρουθία, καὶ καταστρέφουσι τὰ σπαρτὰ περισσότερον τῶν ἀκρίδων. Ἀνάγκη λοιπὸν ἵνα ἡ ἀφεθῆ ἐλεύθερον ὅπως τὸ κυνήγιον καὶ πληρώνη φόρον ὠρισμένον αἱ πέρδικες καὶ ὁ λαγὸς μόνον, ἢ νὰ παραχωρηθῆ μία ἀμοιβὴ ἐκ τοῦ εἰσυδήματος τῆς ἀκρίδος εἰς τὸν κυνηγὸν ὅστις ἤθελε παραδίδῃ, εἰς τὴν Κυβέρνησιν 100 ἢ 200 στρουθία καὶ τειουτοτρόπως ἐξευρεθῆ ὁ τρόπος τοῦ νὰ καταστραφῶσι. Ἄλλως ἡ θέσις τοῦ γεωργοῦ θὰ ἦναι ἐνεκα τῶν στρουθίων, δυσχερὴς ὡς εἶνε καὶ ἐκ τῶν ἀκρίδων. Τίττιξ.

Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τῆς ἀνεψιάς μου Τερέζας Κ. Μοδινού.

Πῶς ἡ ψυχὴ μου θλυθερὰ πρό τιος ἦτο χρόνου!! ἦτο προαίσθησις σκληρὰ λύπης φρικτῆς καὶ πόνου!

Γιατὶ ἔς ἐμὲ ἐπιστολὴ τῆμερον ἦλθε μία ἣτις θανάτου μὲ λαλεῖ σκληρὰν μίαν ἀγγελία.

Ἐνα λουλοῦδι ὄροσερὸ γεμάτο μόνχο, χάρι, ἔς τὸν Χάρ' ἀρέσκει τὸν σκληρὸ τὸν ψυχοκνηγάρι.

Κι' αὐτὸς τὸ κόπτει μ' ἀπονία ἐνὶ μὸλις ἀνθίξει καὶ μυροδιὰ τὴν γειτονιά ἐνὶ αὐτὸ γειμίζει.

Τερέζα μου, φιλάτη Σύ, ἦσαντε τὸ λουλοῦδι π' ἀνθησες μίαν αὐγὴ χρυσή, μ' ἀηδωνιοῦ τραγοῦδι.

Καὶ μὸλις δεναεξ φορὰς εἶδε τ' ἀγνὸ τοῦ ὄμμα ἀνοίξεις, Κόρη, ὄροσερὰς καὶ τ' οὐρανοῦ τὸ χρῶμα.

Ἐνὶ σ' ἐτοιμάζαν λαμπρὸν τοῦ γάμου σου στεφάνι τὸ μνήμα, Κόρη, τὸ σκληρὸν ἐξαφνα πὲ λαμβάνει.

Ἄδικον ἦτο νὰ κρυφθοῦν τὰ κάλλη σου ἔς τὸ μνήμα σὰν ρόδα μὸλις ποῦ ἀνθοῦν καὶ κόπτονται· τί κρῖμα!!

Τὰ κάλλη καὶ ἡ μυροδιὰ τῶν ρόδων δὲν ξεχνοῦνται καὶ Σὲ ξανθὴ μου λουλοῦδι, πάντοτε θὰ θυμοῦνται.

Ὅσοι Σὲ εἶδον μὲ φορὰ Τερέζα οἱ γονεῖς σου, ἔχασαν πλέον τὴν χαρὰ μαζὺ μὲ τὴν μορφὴ σου.

Λευκωσία

Ε. Μ.

Εἰδοποιήσεις.

Ὁ κ. Ἀγαθοκλῆς Ν. Γαλανίδης ἐν Λεμησοῦ ἐπρομηθεύθη θειάφι καὶ τὰς ἀπαιτούμενας μηχανὰς διὰ τῶν ὁποίων καπνίζονται τὰ ἀμπέλια πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς κάμπης καὶ διαφόρων ἄλλων ἐπιβλαβῶν ἐντόμων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ καταλληλοτέρα ἐποχὴ τοῦ καπνίσματος εἶνε ἡ παρούσα, εἰδοποιῶνται οἱ ἀμπελοουργοὶ ἵνα προμηθευθῶσιν ἐγκαίρως.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία μαύρα ἄπισσα γρ. 170—175
,, μαύρα συνήθη ,, 150—170
Ρακὴ 19 βαθμ. ἡ ὀκὰ παρ. 75.
Χαρούπις εἰστάς ἀποθηκᾶς 95—98 τὸ χαλ. καντάρι.

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)
ὁ σίτος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 18—22.
ἡ κριθὴ ,, [16 ὀκ.] 10—12.
ἄλευθρον ἀκοσκίνιστον ἐντόπιον 40—45

Λύσις τοῦ 55 αἰνίγματος.

ἄρτος—ἄρτος.

Λυτῆρες Ν. Τριτοφτίδης καὶ Ν. Κάρταλις Λεμησοῦ, Ι. Μιχαηλίδης Λευκωσία.

Ἄινιγμα 56

Ὁν ζῶον ἄγριον, φύσιν ἀλλάσσω μ' ἐνὸς ψηφίου μόνον προσθήκην, κ' εἰς ἀδιάλλακτον ἐχθρὸν τοῦ πρώτου τρέπομ' ἀμέσως ζητοῦντα νίκη.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΦΩΤΑΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.